

Лошо нѣщо е да ся помѣтя нѣкой отъ начала-та си когато сѣ правы.

МАКЕДОНИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДА

Καίτοι πρῶτα καὶ αὐτοὺς τὸς ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ, στὰν εἶνα ἐρθεῖ.

МАКЕДОНИЯ излиза за сега веднѣжъ на недѣля-тъ въ сѣботѣ. — Цѣна придрѣла-та за година 4 бѣлы меджидіи за въ Цариградъ, а петъ за по вънъ на всякъдъ — за шесть мѣсеца 2 1/2 за въ Цариградъ а за по вънъ на всякъдъ 3. — За три мѣсеца 1 1/2 бѣлы меджидіи за всякъдъ.

Писма не освобождены отъ пошечскъ платжъ и каржванія за вѣстникъ не сѣдружены съ придрѣла-тъ не сѣ приѣмѣтъ.

Подписка-та на сѣмоществованіе на ста-ва въ Цариградъ при Редактора и дѣтеля на **МАКЕДОНИЯ** П. Р. Славейкъ при Одунъ-Капія II-068. Статіи и писма о бѣщеполезны работы пошества сѣ безъ об-тѣ. а за частны извѣстія плаща сѣ п. 2 гр. редѣтъ, а кога сѣ повтори по грѣшѣ.

Подписка на сѣмоществованія ставатъ и при опредѣнѣтъ по вънъ настоятели, които и отговарятъ за вѣстникѣтъ.

ИСТОЧНИЙ ВЪПРОСЪ

испытанъ

ПОДЪ ИСТОЧЕНЪ ПОГЛЕДЪ.

Нѣкой си Н. А. Назо въ Атинѣ про-дѣлава да пише въ Атинскитъ вѣстни-цы разны членове за нуждѣтъ да сѣ въ-веде гръцкый языкъ въ Галата-Сарай-скыйтъ Лицей, въ тѣзи членове и той сѣ простира до идеѣтъ коѣто отъ скоро насамъ е намѣрила послѣдователи въ гръ-цкыйтъ политикъ и публицисты, и коѣто е тая — че отъ всичко най-нуждно е да сѣ спрѣтѣлѣтъ и да станѣтъ сѣ-юзники и споборници вситѣ жители на Истокъ. Реченныйтъ Г. Назо въ сключ-ваніето на единъ отъ членовѣтъ сѣ ка-зува така:

“Независимостта на Истокъ и бу-дущето величіе на двѣтъ страны (на Турци сирѣчь и на Грцы) и на другы-тъ Христѣли въ Истокъ изискуватъ сѣдруженіето и сѣюзничеството на вси-чкитѣ источны жители. Работата е твърдѣ голяма, а добритѣ слѣдствіа отъ неѣтъ сѣ неограничѣны. Человѣчество-то сѣ признае, че сѣ възрѣкопѣще като гледи утвърденіето на мирѣтъ въ Истокъ.”

Тая новозавѣтна за Грцытъ мисль на Г-на Назо, като прѣдпоставя като текстъ на статіѣтъ сѣ подъ горнето насловіе новопросвѣтѣннѣтъ въ тѣзи новѣ гръц-кѣ политикѣ, *Неологосъ* впуша сѣ въ раз-сѣжденія за да ѣтъ развѣе още повече и както казува: “да покаже отъ сегашнето състояніе на работѣтъ въ Истокъ, отъ обхожденіето на Европейскитѣ силы сѣ съ источнитѣ народы, и отъ дѣйствител-нитѣ или прѣдполагамѣтъ намѣренія на Русіѣтъ за Истокъ, до колко е нужно сѣединеніето и споборството на двѣтъ племена (?), самитѣ шо иматъ вече въ Истокъ образувано народно сѣрдоточіе и могатъ да осѣрдоточатъ около себе сѣ другитѣ племена, които сега търсятъ сѣрдоточіето сѣ въ чуждѣ държавѣ (?) настѣриваваны подъ прижѣтъ на еднопле-менность, едноразчѣность и на едновѣр-ство, подъ които сѣ прѣдставя тѣтъ се-га онази държава!

На Истокъ (казва той) има днесъ соб-ственно три народы, които сѣ прѣбиратъ за присвоеніето на държавѣтъ му; и тѣ сѣ ос-манскыйтъ, гръцкыйтъ и славенскыйтъ. Не считамъ помежду тѣхъ Румунитѣ зашто тѣхното сѣмощество нѣкога не ще извърши да прѣмине Дунавъ. Отъ тѣ-зи три народа османскыйтъ сѣ обліга на завоеваніето и на военното сѣ прѣвѣс-ходство, а гръцкыйтъ сѣ утвърдява на народнѣтъ идеѣтъ, на космополитическыйтъ характеръ и на напредѣлѣтъ сѣ цивилизаціѣтъ, а пакъ славенскый на идеѣтъ на панславизмѣтъ (речено не не улучено!) коѣто е доволно вече напредѣлѣтъ кѣтъ Югъ, поради нашето (!) немареніе, и непрѣдмисляніето на Европѣ.

Кой ще най-послѣ отъ тѣзи народи да прѣдохѣтъ? Това не сѣ знае, но отъ другѣ страши е твърдѣ явно че борбата на тѣзи Елементы приготвя ослабваніето на Истокъ и настанѣваніето на прѣсто-лѣтъ на Византійцитѣ и на Османитѣ другъ третій, коѣто не ще има нищо общо съ насъ, и ще бѣде за обща повреда на всѣща ны, а че при насъ още и на всѣ-чкѣ Европѣ. Това е безпрѣкословно бѣ-дущето до коѣто ще доведе Истокъ до-сегашната глуха, напѣтѣтъ и подземна по както и да е съществуваща борба между тритѣ първенствующи елементи на Истокъ.

древни памятозлобія (които обаче можа-хъ да сѣ забравятъ), но най-вече отъ голѣмото вѣрваніе шо даватъ тѣзи наро-ды на европейскитѣ органы, и отъ и-деѣтъ коѣто всякой единъ сѣ е съста-вилъ за другитѣ, като приѣма безъ да испита характеристикѣтъ илѣ отъ Евро-пейскитѣ органы. Така Османитѣ е съ-ставилъ идеѣтъ че источнитѣ христѣли и особено Грцытъ, сѣ слѣпы орѣдія на Русіѣтъ, които търсятъ сѣсипваніето на държавѣтъ му Грцытъ сѣ съставили идеѣтъ че между тѣхъ и Османитѣ нѣ-ма никакѣвъ точкъ на сближеніе и съ-единеніе, и че голѣмото тѣхно бѣдуще лежи въ сѣсипваніето на Турскѣтъ дър-жавѣ. Славенитѣ и особено Българитѣ сѣ съставили идеѣтъ че Грцытъ потѣ-квани отъ необуздано сѣмощество нѣма да почестуватъ правитѣтъ имъ, а па Турцитѣ които сѣ вече болни кога-кога ще умрѣтъ. Това като туритѣ въ умѣтъ сѣ и така като сѣ размислялъ всякой е-динъ отъ тѣзи народы хванѣлъ е и та-къвъ патъ коѣто му а вижда по-сѣглас-енъ на мнѣніето му.

И тѣтъ Турцитѣ напѣхваны постепенно отъ идеѣтъ че за узаваніе на господ-ствованіето имъ е нужно униженіето и смиреніето на Православный элементъ, на коѣто принадлежѣтъ и Грцытъ и Сла-венитѣ, излѣганы отъ внушеніята на Е-вропѣ че особеннѣтъ характеръ на вся-кой народъ сѣ губъ въ православіето, на коѣто за върховенъначалникъ сѣ злѣ прѣд-стави че е ужъ царѣтъ (русскыйтъ) поиска-хъ да земѣтъ при себе сѣ сѣюзникъ за-паднѣтъ духъ, католическыйтъ элементъ, за да го турятъ на сѣрѣщу Православіе-то. Отъ тѣва водѣны направиѣтъ на Ка-толицитѣ въ Истокъ много устѣпки, да-дохъ имъ разны привилегіи, и много врѣ-ме прѣди да поражаѣтъ западнѣтъ ци-визизаціѣ ударѣхъ грѣбъ о грѣбъ съ западнѣтъ силы. По пакъ до гръцкѣтъ завѣръ тѣ напѣгнуваніе не бѣше зали-чало толѣзъ много, понеже сѣ оборва-ше достъ силѣ отъ Грцытъ които въ разны вѣмѣна сѣ напѣрваѣтъ на службѣтъ при туското правителство, като голѣмы тѣяковитѣ (терджимани) посланници, корабочалници и др. Но отъ какъ из-бухнѣтъ рыцѣта завѣра, отъ коѣто сѣ възноува лѣтъ-много католическыйтъ е-лементъ, коѣто още прѣди прѣвземаіето на Циградъ ровѣше за духовното за-воеваніе на Истокъ, налаганіето на Ос-манитѣ да сѣ стѣснѣтъ съсъ Западъ сѣ заявѣнѣтъ-добръ. Мѣстата които до сега имѣхъ Грцытъ, сежѣ да сѣ даватъ на Католицѣ, имогѣтъ на обвинѣнитѣ грѣ-цы то участници въ тѣзи завѣръ сѣ изваи на мѣзатъ като сѣ възноуваѣтъ отъ него повече Католицитѣ; и тѣтъ мнѣ-нѣніето на вѣрмето вѣхѣто да запѣли-ляхъ коѣто дѣленіе Турцитѣ и Грцытъ, направи ѣтъ по-широка. А вѣнѣцѣтъ на уѣтъ раздѣленіе сѣ турѣ отъ възни-кнѣнитѣ въ тѣзи послѣднитѣ години въ-прѣтъ за Свѣтитѣ мѣста, въ коѣто Тур-ци като сѣ прѣдстави като покровитѣ-ля на католическѣтъ интересы, съсътъ оужди отъ себе сѣ Православныйтъ е-лементъ. А Русіѣтъ като докопа благоврѣ-мѣто за да сѣ покаже покровитѣлка на интересѣтъ на православіето, до толѣзъ идибѣ пакъ между источнитѣ народы сѣсклатеніето сѣ отъ първитѣ събитія іяніе, шо то едва можѣхъ обнародва-нѣта на разговорѣтъ Сеймурѣ съ Им-ператора Николѣя и испослѣ доказанно-о нейно сѣмощество да го расклатѣтъ

Православныйтъ элементъ, и тѣтъ тѣ отъ-день на день отдалѣчаваны отъ него при-ближаваѣтъ католическыйтъ Елементъ.

А Грцытъ, които до началото на 18-й вѣкъ тежко носѣтъ това дѣто че тѣ са-мы въ дѣлѣтъ на Парія турѣны отъ като-лическѣ Европѣ, нѣмаѣхъ никой покрови-тель и пѣстунъ при туското правитѣ-ство, коѣто католицитѣ сѣ наслаждаваѣхъ на толѣзъ привилегіи, останѣхъ сами по себе сѣ а най-вече слѣдъ злочестото о-пѣваніе на (патріархъ) Кирила Лука-ря, коѣто поиска да поприближи проте-стантизмѣтъ на православіето, и по ин-тригитѣ на Іезуитѣтъ падѣ тежко па-даніе. Въ това сѣ осамотеніе Грцытъ напѣнахъ да обработѣтъ старѣтъ сѣ кни-жнѣтъ, коѣто напѣна да въздѣга народно-то имъ мнѣніе. А коѣто настанѣ 18-й вѣкъ, Петръ Великый възвѣси Русіѣтъ на силѣ отъ първыи редѣтъ, православнитѣ въ тускѣ, за коѣто никѣга Европа сѣ непо-грыжи, възложѣхъ вѣнтѣ сѣ надежды на православнѣтъ Русіѣтъ за да сполучатъ въ тускѣ истѣтъ привилегіи, които и ка-толицитѣ. Русіѣтъ разбра тутѣтъ сѣ шо можаше да сѣ възползува отъ небреже-ніето на Европѣ, и много услужливости и обрѣчанія даде та на православнитѣ. Тя помисли че ще може да удави грѣ-цизмѣтъ въ православіето (!) и да по-славенчи Истокъ (чункѣтъ сама Русіѣтъ бѣше много славенска тогѣтъ, та пакъ мысляла и Истокъ да пославенчи!) безъ да прѣдвидѣ че обработѣваніето на грѣ-цкото ученіе и чрѣзъ него происхождаѣ-то народно развитіе на Грцытъ рано или късно ще ги отѣбли отъ Русіѣтъ. Уни-верситетѣтъ, войскѣтъ, корабничествѣтъ, сѣкровището (!) на Русіѣтъ отвори сѣ всичко (!) за Грцытъ (!!!). А Екате-рина, като сѣ прѣстави отведѣжъ като освободитѣлка на грѣцизмѣтъ, възбунтува Морѣтъ чрѣзъ Орѣлова, за да сполучи по-лесно сѣмощество сѣ напѣренія.

Грцытъ и въ онѣзи епохѣ и малко по-късно излѣгахъ сѣ, и това неможе ни-какъ да сѣ види странно, ако прѣсмѣтне-нѣтъ че оствѣненіето удушѣна размышле-ніето при единъ народъ коѣто сѣ напѣр-ва подъ чуждѣ властѣ, и че тойзи на-родъ сѣмѣтъ за прѣтѣлъ оногѣтъ сѣ ко-гого го свѣрза общность на интересы-тъ сега за сега, безъ да проникѣ че за-въ бѣдуще на оногѣтъ напѣренія сѣ съсътъ различны отъ неговѣтъ. Но на-станѣ жестокийтъ опытъ на 1769 и на 1790, коѣто доволно просвѣти грѣцѣтъ за плановѣтъ на Русіѣтъ, настана изуче-ніето и чрѣзъ него утвърденіето на на-родный характеръ на грѣцѣтъ, и грѣци-тъ сѣ обрѣкѣхъ кѣтъ Западъ и сигнальтъ на народното имъ вѣстаніе сѣ даде отъ грѣцѣтъ които бѣхъ на Западъ, какѣто Коран, Маврокордатѣтъ и другы. Русіѣтъ изгуби вѣліаніето сѣ, по възползува сѣ отъ бойтъ на 1828 за да го придобѣе пакъ като сѣ показуваше покровитѣлка на грѣцѣтъ. По грѣцѣтъ сѣ разви, сега, вече за много сѣ не лѣжаше, (сѣмѣнно на-пѣтѣтъ въ самото дѣло на излѣгваніето сѣ да сѣ хвали нѣкой че сѣ пѣтъже и въ сѣщѣто врѣме безочѣливо на иска да лѣ-же другитѣ. . . Ред.) и слѣдъ нѣколко врѣме русскаѣтъ политикѣ падѣхъ най-теж-кѣто отъ паданіята сѣ (!) сѣ убиваніето на Каподистріѣ. Отъ тогѣтъ грѣцѣтъ сѣ останѣхъ съсътъ независимы отъ рус-скѣто вѣліаніе, до епохѣтъ въ коѣто Е-вропѣ чрѣзъ злочестѣтъ въпросъ за свѣ-титѣ мѣста ги въврѣли въ обягѣта на Русіѣтъ и ги направи злорасположены кѣтъ Турциѣ. Слѣдствіе на това зло рас-

глухо кѣпѣше въ разетѣніе на 12 го-дини избухнѣхъ въ критскѣто движеніе.

Другитѣ православны народы и осо-бенно Славенитѣ до грѣцкѣтъ завѣръ не стояхъ, собственно да кажѣтъ, като на-родъ (?) но като подраздѣленіе на грѣ-цкый народъ. Свидѣтелствува же на ду-митѣтъ пи че грѣцѣта размирица избухнѣ най-напѣтъ въ славенскѣтъ и румун-скѣтъ области и че въ редѣветѣ на тѣтъ които сѣ бѣахъ въ Грѣциѣтъ брѣахъ сѣ доста много и Българи и Черногорци и Сърби *). До коѣто Грцытъ сѣ вижда-хъ че сѣ покоряватъ на сигнальтъ коѣ-то имъ идѣше отъ Русіѣтъ, тѣ, Русіѣтъ искаше сѣединеніето на христѣнитѣ въ Истокъ, като сѣмѣтъ на това като на най-сгодно сѣрдѣство да постигне намѣ-реніята сѣ; но коѣто разбра че грѣ-цизмѣтъ никѣга не ще възпріѣме да ра-ботѣ за неѣтъ, и че има опасность да по-бы да сѣ възпрѣви противъ неѣтъ единъ тѣврѣтъ силѣтъ плѣтъ чрѣзъ чрѣлобѣданіе на грѣцѣто плѣтъ (!), докара на сѣрдѣ панславистскѣтъ идеѣтъ, на коѣто пър-витѣ сѣмѣна сѣ хвърлихъ въ войнѣтъ на 1828 **) Славенскитѣ племена отъ то-гѣтъ напѣнѣхъ да сѣ дѣлѣтъ отъ Грѣ-цѣтъ и тѣтъ дѣленіе слѣдуваше да сѣ коѣ-на глухо до парижскый уговоръ 1856. Слѣдъ тойзи уговоръ излѣзе на сѣрдѣтъ подъ налѣчѣто на религіѣзѣтъ въпросъ многѣшумныйтъ Българскый въпрѣсъ, въ коѣто сѣ прояви погѣлѣжаѣщето и потѣпѣжаѣщето налаганіе на пан-славистскѣтъ идеѣ (!): русскѣтъ агенты въ разны градове на Тракиѣтъ и на Маке-доніѣтъ, подкладахъ народното честолюбіе на Българитѣ и подхранѣхъ ги съ идеѣ-тъ за сѣставаніето на едно голѣмо сла-венско царствѣ, коѣто въ опрѣдѣлено врѣме щѣло да погѣлѣе всичкый Истокъ. Отъ тука произлѣзва Българскѣто крѣ-стоносно опѣчленіе противъ всичко шо е грѣцѣто. Отъ тука тѣзи въ училищата имъ отъ дѣцѣта пѣянитѣ боеначѣлѣны пѣ-сѣни противъ грѣцизмѣтъ (!) Отъ тука домогѣваніята че Тессалиѣ и Ипирѣ и Ма-кедоніѣ и Тракиѣ сѣ българскѣ области (!) Отъ тука, бѣваемѣтъ всякой день прѣд-

*) Отвѣрѣамъ тѣмъ мисль на членѣписѣца и свидѣтелството му неприямы, зашто Чер-ногорцитѣ нѣкога не сѣ сѣ брѣли като под-раздѣленіе на грѣцкый народъ, нѣтъ Сърбитѣ които даже по-напѣтъ отъ грѣцѣтъ заявѣхъ прѣтѣзаніята сѣ за независимостъ като особенъ народъ. И може ли подѣврѣти Г-нъ членѣписѣцъ че англичанѣ, французи, италянци, маджа-ри и другы които сѣ сѣ били въ Грѣциѣ и въ Крѣтъ тѣхнитѣ народности сѣ брѣаѣтъ като подраздѣленіе на грѣцкый языкъ?

**) Русіѣтъ, никѣга не е искала сѣединеніето на христѣнитѣ въ Истокъ това сѣ прѣдставѣ съ-сътъ невѣзмѣнно ако прѣѣмѣтъ доношеніята противъ неѣтъ. А коѣто за насъ не сѣ русскѣтъ внушенія които ни подѣторѣхъ да сѣ дѣлѣтъ отъ грѣцѣтъ, но грѣцѣтъ непомѣрны прѣтѣнѣни напѣ насъ да ни имѣтъ не само доволно но и политически порабѣщѣны, още е това за коѣ-то казва членѣписѣцъ че е отѣблило грѣцѣтъ отъ русситѣ, обработѣваніето на българскѣтъ кни-жнѣтъ, и отъ нѣкъ народното развитіе на Бл-гаритѣ; то е коѣто ни отѣбли отъ грѣцѣтъ. А сѣмѣнно ни отчужди отъ тѣхъ прина-ваніето тѣхно да ни натѣрѣтъ языкѣтъ сѣ, ка-то лѣтъ сгодно сѣрдѣство за постиганіе на пѣлѣтъ имъ. Но какъ става тѣтъ, че у грѣцѣтъ е политическа мудрѣсть и опрѣстѣлно тоѣ да сѣ откажали да работѣтъ заради русситѣ, а у насъ е глупѣсть и осѣдѣлно дѣто сѣ отричаѣ да не работѣтъ за грѣцѣтъ? Или е монополъ на грѣцитѣ само тѣ да бѣаѣтъ хи-три и да работѣтъ за себе сѣ, а за насъ да бѣдѣмъ б у д а л и да работѣтъ за тѣхъ! И тѣзи работѣ за сѣмоществованіето ни нарича Неологосъ панславистскѣтъ подѣвѣсъ? И ни неѣтъ отдава появеніето на Българскый въпросъ? Но тойзи лошъ языкъ, коѣто искаѣше още толѣзъ по-лоши намѣренія, никѣга не ще бѣде въ сѣ-

ѣжно трѣба да правятъ на сиромаситѣ жите-
ли и на други хора, що ся намираатъ презъ
годината въ темницата на вѣстното управле-
ніе за секанъ нужди и изыскувагъ подър-
пліе и помощъ. Гдѣ е прочее приходять за
поддържаніето на едно главно полуинституцио-
училище, когато доходитъ еднакъ покрыватъ
трошковиѣ на днешнитѣ училища? Или трѣба
само до описуванъ приходите на монастыри-
тъ на еднакъ высокъ суммъ, а трошковиѣ, що
ставатъ за постройкы и за поддържаніето тѣ-
хно да замълчавамъ; ако ли е това така то
тогана само можеть да ся земеть за истинно
справедливо и описаніето на пѣтника. Ако ли
не — то половина отъ изложеного му е писа-
но или по погрѣшкъ или съ свѣршено при-
страіе.

Единъ Великиицъ.

Ный быхмы жєлєли да знаємъ, а оцє повєчє самы Г-да Вєлєшани да ни докажєтъ Сърби ли сѣ тѣ или Бугари и ако сѣ Българи да ни обаятъ, зачѣ учатъ дѣцата си на срѣчаванѣ и читанѣ изъ Сърбскыи языкъ оцє и Сърбска Историѣ. Ако тыхъ сѣ жы лєгали чє сърбско и българско вєсє едно, или чє сърбската исторіѣ є по-славна отъ Българскитѣ, ный щє имъ кажємъ чє тыхъ сѣ жы вєвели вѣ заблужденіѣ, и є срамѣта за Г-да Вєлєшани, както жы знаємъ ный чє сѣ чєловѣци духовити и остроумни, да сѣ оставятъ да жы лєжатъ шарлатаны нѣкои подкупищи, и да жы лєжатъ вѣ най-святѣмъ мѣсто. Нищо по-унизитєлно и нищо по-ужасно отъ това дѣло да сѣ отрича нѣкой отъ родѣтъ си, какєтѣ и да є, и за койтѣ да є. Нє ный, по святѣтъ можє да засвидѣтельствва чє страницитѣ на българскитѣ исторіѣ не сѣ по-малко свѣтлы отъ страницитѣ на сърбскитѣ исторіѣ, и ный вслєга можємъ да сѣ похвалимъ чє Българскѣмѣ наше мѣсто вѣ нищо не устѣнѣва на сърбскѣмѣ, и вѣ нѣкои отношєніѣ да-жє има много по-добры прѣимущества койтѣ ни самытѣ Сърби нє можѣтъ да ни отрикатъ. По койѣ нуждѣ прочє да сѣ отричамъ отъ сєбє си и да мѣлѣмуємъ на чѣуждєтъ? Дѣло на разумни чєловѣци ли є тѣ, за какєтѣ считамъ ный да сєбє Вєлєшанитъ? Ный нє искали да хулимъ никого, а по-малко сѣспидитѣ си єдиноврѣни и єдинокрєвни браніѣ, нє можєсѣмъ да потѣпчємъ єстєственнитѣ окзи законѣ койтѣ учи да почита и да пазѣ вслєкой своєтѣ. Далєчъ убо отъ такєвизи пародѣоблєститєли и зубитєли, койтѣ за своѣѣ корыстѣ продаватъ най-сѣкѣмѣтѣ и най-святѣмѣ мѣсто чѣмѣ чєловѣкѣ вѣ святѣтъ.

Ени-пазаръ, 17 май 1868.

Вѣрный знае че осѣнѣтъ друго чловѣкъ з даренѣ отъ
Бога и съ чинство за признателностъ.
Това като е тъй не трѣба да прѣкъсваме отъ да
излизимъ публично напѣтъ признателностъ и наши
благодарности къмъ Благодѣтъ. ни Г-нъ Маринча Бензевъ.
Ние зпознахме Н. родолюбѣ прѣдъ три год. като
ни испроша подарѣтъ за училището едно количество
разни книжки, които даваме на бѣдни дѣца като имъ
потрѣбватъ и отъ които книги изъ ся намѣрихъ и до
днесъ.
Благодаримъ на Г-на М. Бензевъ че той не сж за
доволи само съ това, ни още подарѣ училището и съ
дого тѣло отъ Ч. Вѣнъ В. М. акеловъ и ѣкъ, когато
прѣише редовно презъ Г-да Бр. Бѣскопи.
Въ нѣмѣжда сие Г-не Редакторе, че я обѣщаваша
Г-нъ Б. положѣ не ще закасно отъ да ни зариди
обѣщата обещанъ.
При вѣсно тога можемъ ви утѣри че: ниято на то
пародолобѣтъ мѣжъ се остане вѣчно да сж спомену
мѣжду новогѣтъ съюгосечениници, а особено : мѣжду
вѣсъ.

Община Ени-Назарска.

Село-Смѣдово, 28 май 1868.

Господинъ Маринчо Бели!
въ Букурещъ!

Съ пълно сърдце отъ благодарность къмъ всѣхъ въпринимѣхъ настоящето и въ него въ желаніе здравіе.

Слѣдовательно въ лѣтяхъ же нашего села както отъ шумевскихъ околии села, прѣиди 3 4 години снуждаше за добро училище, и добръ учителъ, въсвикото туй сполучи, като си направихме училище на добро съ 7 класса и събира почти 130 ученици; и учителя поддръжкахамъ, както го и поддръжкахамъ, съ наща и наща драгоценна помощъ;

Миналата година прѣйдохъ ми презъ Шумевъ, ваща пооща колто си стоеше отъ 10 Австрийски желтици; Неисказано съ благодаримъ, заради ваща добра помощъ настояше за образованіе наща младѣжь, защото нѣ прѣиди, 3 год. неспяхме, что съ Священна исторія, что България исторія, Католицизмъ, Географія, Числителница и Грматика; а днесь ты глѣдаше въ рѣшето на чадата си. За туй и на всѣкой ученикъ сѣ въ ужъ като глпопнѣхъ да ти сѣ отговори, кой нѣ благодарствалъ безъ друго не каже, Г-лъ Маричю Бени.

Нащи съседѣ отъ околинѣ села, идатъ въ приемѣхъ ващъ като ни казватъ; имате вѣстникъ? а нѣ казваме, а даромъ ти сѣ не отговоришъ, тога тѣй ни казватъ така, нѣй приемяне В. Македонія, даромъ отъ Г-лъ Маричю Бени. А нѣй не стѣ достойни за вѣстникъ и за туй не въ прираща.

Учениците вѣсичилено шо платъ въ училището сѣ
да а другите шо хозятъ само 6 аѣсина зиния прѣ
а 80 за туй пакъ покорино въ мѣзия да простретъ
рѣзати сѣ, съ драгоцѣнизи сѣ помоцъ която прѣхнѣ
а другъ пѣтъ и ако сѣ възможио, 1 тѣло Македонѣи.
Па учителя плацази 25 лири турски за година, а то
не сѣ отъ тука : отъ турското оружіе ; и сѣ илѣзѣнѣ
шо като ни подкрѣпѣте вѣе, колко и да сѣ помоцъ
и сѣ старѣшио на учителя да сѣ снабдишъ съ учѣ
тель отъ селото си сѣмѣтъ 1 година.

Оставяйки въ надежда Ваши приятели.
 Цони Чорбаджи Пеневъ и Гиню Пеневъ.
 Иванъ Чорбаджи
 Г-да Смядовски Чорбаджии и селени и
 ни простатъ диню ся осмилляемы д
 нъ кажемъ отъ себе си двъ ду-ны. Един
 село като Смядово което не е каджиро д
 си купи отъ общо единъ вълнитко то не
 достойно ни да му ся подари. И до кога и
 бждемъ ний тай безгрижени сами за себе
 но все отъ чужди дъни.

години да заставама благотелител си
за друго и таково даже косто можемо
сами да си го добавимз. Но кога е вече сра-
мотио ще кажемз ний, и кзванито ни е
горчиво по е право, за косто си надвемз
ще ни простатз като имз го казвамз, а още
повече кано имз кажемз че за тојзи гор-
чиво урок що имз давали ний имз подаря-
вамз отз себе си едно истиньсечно течение
отз В. Македониј. Ред.

Прилѣтъ, 1 Іуній. 1868.

Отъ первые дни на мѣсецъ Май не с останалъ до днесъ денъ, въ кого да не върналъ (дожлъ валяло) въ пашита околнута. Подолордіетъ сѣмюгу добро и спорно, и диватъ голѣмъ надежда на насѣеніята, Пашистина на многу мѣста сѣчка и галъ, по нѣшнѣтъ звѣстия “гратъ гладъ не правитъ, тежко му кого да го пайдитъ. „ Отсѣвъ това, сѣ спадну чрѣвъ многото дождови да сѣ неистинитъ отъ нѣматъ гратъ едно доста голѣмо количество тутунъ, сѣралъ отъ шестъ год. на разо отъ както излѣзе тежѣмъ му гюжрукъ. Всѣмъ що имаше тутунъ, не сѣ зовоувъ това блонгодуноу прѣне да го продаватъ *кавария* не стевуванитъ лѣтъ въ гратитъ на малыя рѣкы, защо излади сѣ зановѣдъ: комуто ке сѣ пайдитъ тутунъ десѣ платитъ по 6 гр. окатъ гюжрукъ.

Нашата оръжностъ имать рѣшението си отъ дѣѣ
тѣрговинъ отъ произведениѣта, што и тутунъ, а осо-
бенно градьтъ само отъ тутунъ. Отъ какъ изъзе тѣж-
кыйтъ юмрукъ по 12 гр. а посѣ по 6 гр. цѣ на тутунъ,
престана тая тѣрговина, ямашитъ градинъ съ вы-
дохъ на голѣмъ скудоу. Съмъ и министерството на
финансиитъ заблъза тая скуда и на царското ха-
зие, що съ грешене отъ наирѣ отъ цѣматъ околѣи.
Но неседѣха си сѣмъ нѣмъ нѣмъ за да съ попрѣнѣтъ
това чувствително болѣдуванѣско на царското хазие
така още повисе на парадѣтъ? Какъ не; истѣ: Ве-
койшо ке садѣтъ тутунъ и въ имане отъ поминамѣтъ
год. да си платитъ комурутъ безъ да съ заблѣжитъ
се тѣзи, що садѣтъ тутунъ съмѣтъ отъ долий класъ
и що земитъ възвѣтъ пари да въ прехранѣтъ до нѣтъ да
изработѣтъ тутунъ. Сѣга стѣмъ нѣмъ не сѣмъ не
не имъ съ испроудѣтъ покупиѣтъ на тѣе, що имъ
съ найде тутунъ поносже нежѣмъ да съ прехранѣтъ;
но и тѣрговина та ке съ работѣтъ, защо всѣтъ тѣе,
що бѣмъ въ пѣмѣренѣе да сѣмъ тутунъ, изгруджѣмъ
разсѣдѣтъ св. и друго съ поиймъ пѣиѣе.

Усилили години; народътъ бѣ и изумиліе я отчаіаніе: Отъ една страна данци тежки се сакнатъ тезъ чабуки; а отъ друга бѣхатъ човѣкъ се ошда се прехранитъ ако сѣ неемжтъ отъ царското правителство други мѣрки, защото ! Не само не ке сѣ платятъ царскитѣ данци но би изумрѣли сѣбѣтъ отъ гладу.

Желѣзникъ. 29 Май 1868.

Г-не Редакторе на В. Македонія!

Като прочетохми статията въстѣпа въ послед-
ний брой 23-ий на почтеный Извъ листъ, сътъ-хъ
си за лѣзнитовый и сыръна Аю знаяхъ на-
стия, че това е писано отъ павъ стургаджинъ, ние
смы въ състояние да опровергнемъ до дуаа сичкътъ
въ лъжъ; но защото въ градъ а не познаваме чонъкъ
съ сщитото ние, помыслиахъ четова може да е станало
погрѣшка на въстото. Но за дъ извадитъ отъ сщисеніе
читателскы, които другове въ това отношеніе позна-
ватъ града ни, измыахъ а първыиъ само нѣколко за
блѣжаванія прѣху лъжати на эрисника Въ. Най първа
лъжа е дѣто Г. дописникъ казъ: Въ града ни нѣкога
ни се е случило тѣхъ юбръ и всеобщо стѣгасіе за
гражданискы ни жителъ и пѣсе е тѣхъ замото сѣла-
сїе да се еке вкореноу у сѣтъ и отдавна ни награ-
дава со безбройностъ ни пола. По дозо Г. дописникъ
думъ, че нашитъ граждани е дозволението на местното
ни гражданско управленіе съ тѣхънахъ по-между си да
пиправятъ едно общинарѣдъ главно българско училище
и пр. и прѣдставя нѣма ни, че до сега не е знало
ни едно общо училище. Това е лъжа лъжа: защото Ч.
Правителство нѣкога е ни запретило да имаме обще-
народны училища; ну не поменче отъ 20-30 год.
существовають народъ училища, които испрѣво, аки и да
са бѣле чистыя, какъ и на псалтъ, но отъ прѣтъ 8
год. сичкътъ ни гради училища съ са събъи на едно
по управленіе и чонъкъ ние Обще-народны училища.
Прѣтъ 4-5 год. акога да са бѣше породило малко не-
сѣласїе по вѣдѣжурѣванътихъ ни, но то за скоро са
забрави и училищѣтъ дохъхъ пакъ нѣрѣвъ редъ. Осѣ-
вътъ четирѣтъ нѣма възвизни училища въ четирѣтъхъ
Евнорни на града нѣкога имать 6 нѣзвизни учители и
четирѣтъхъ дѣвчиче възвизни училища съ 5 учители,
въ главното мажко-дѣвиче нѣмаме не триаъ учители
[нѣкоето казва Г. дописнъ, на които и заплатата бѣла
опуфѣдѣнѣтъ], но чѣриа главни учители, а въ главното
дѣвическо училищѣтъ учителиа. Сичкътъ тѣзи училища
се управляютъ нѣмъ обща наредба и се нѣмътъ едни
обща програма въ вѣтъ дозѣженіе на 8 год. доста съ
се поиправилъ и дѣвшиа за да се доведатъ въ по-до-
бѣръ редъ Козова нѣрѣватъ, които са прѣподаватъ въ
главното мажко-дѣвическо училище, тѣ по нѣбогасъ
съ са обнѣрѣвдали вѣстѣннѣтъ, както може и тѣзи
година събѣтъ вѣнѣнѣто да са обнѣрѣвдали, и при
другѣтъ наукъ у сѣтъа, както и сега съ са прѣ-
подавали началнознаніе отъ Френскы и турскы языкъ
учителѣтъ ни, а е отъ Ходжата на събѣнѣното Тур-
ско училище Искѣето нѣмамы да ни кажекъ е, че въ
мажхалата Аркадеа у сѣтъаще голѣма нужда отъ едно
Валѣно дѣвиче училище: защото онова, което до
сега нѣмаме, осѣ дѣто бѣше старо зданіе по идѣше
тесно за учениѣ. И озагорѣніа на успеюкопнѣватъ
на граждана, коу съ са показывали усердиа глѣдъ такъ
нѣтъ обще пола работи, че и сега пожурѣнѣнѣтъ
по нѣнѣнѣю и тѣ събра доволно козичество сѣловолна
помоща, та почнѣто на старото зданіе си захвана да
са понови доволноко сѣновизно училище.

За сега, за даденъ мѣсто на истинната, тождествена, та подяко угадимъ, че не е станала никаква погрѣшка съ го на града, и ако истината са познае, че допирека аше съгражданинъ, ние не ще са забавяща да опираемъ една по-една сичкитъ му лъжи.

Училищно Настоятелство.

Сидустра 10-ый Юний 1868.

Въ единъ прѣмѣнѣнъ броевъ на почетный вѣстникъ мыдрахъ дописники си, гдѣто ви пишали вѣкавы произшествія които ся чыла да ставать по вѣтъ; наиспана тое неубѣдна дѣлность на вышны ученыи тѣй за такового си замѣчаваніе имать си вѣдѣтъ причины за извиненіе. Главнаты отъя причины е тая: че като ся появи вѣколовѣтъ дописникъ отъ вѣдѣтъ, то той ще ви (разумѣва ся) безъ исключеніе вѣсичытывающы случны и произшествія за поправѣ на всякакъ вѣтъ недостаткы и воины и вѣдоны погрѣшности; и въ случны, ако выти му чловеко ся отнасятъ до мѣстности нѣштво или до вѣконы важны лица за вѣконы вѣдѣмъ помыны. Тогда допи-

маваръ Высокого царско Правительство неумо-
римо съ старое непрестанно прѣвъ своиѣ ма-
дры законы да увѣде прѣобразованіе по все-
чкы страна на державѣхъ си, нъ тыя рождавыя
идеи тіа вѣтъхъ обяча на мѣстныгъ начальства
по много мѣста си имать още своиѣ корени.
И тѣй Г-не Редактуре, (мыслихъ азъ) всякой
спорядъ силѣхъ си желеа да ползува публи-
кацѣхъ съ вѣчто по тѣхъ члѣст, но гато видѣа,
че ще повреди себеси, задава желаніето си
съ междуметіето ахъ! — Испыщенъ отъ годѣхъ
радость за отворяніето на училищего нѣ, свѣ-
щійхъ да ви ся похваляхъ. Нашиѣтѣ достопочтени
народоводители, откажъ ся наситихъ на капри-
щійѣхъ си, откажъ ся навоувахъ на пѣнать
си една свѣдѣ еднѣ годинахъ почти побыраахъ
да отворять училището; за учитель приставихъ
прѣждебывшій Г-на Милана; той спорядъ силѣхъ
си е мѣжъ дѣлательнъ, нъ по настоящемъ
ся занимава само съ 10-15 мѣздовѣрастны
дѣца. Сего трѣбва една година врѣмя, догдѣ
ся събереть ученицы и догдѣ ся доведо
училищій радъ до своето назначеніе, та кой
знае до тогава какво пакъ ще съимѣе на на-
шѣтѣ Господиновицѣ туку ще ты видишь, че
исковали пакъ лѣткою причинѣ: или неучалъ
даскалъхъ, или не имъ вярвахъ по водѣхъ, или
пакъ лѣткой съ лѣткою ся скралъ, сригаль,
че айди пакъ училището затворено. Това дано
не излѣзе тѣй, че нека ми кажеть послѣ пра-
динословецѣ.

Тука подь мждрото управлени на Н. П. наймакаинить Муситъ Бей владѣ миръ и тишинъ; други злодѣйства ся не чувать, нѣ краденіе на конаты с чръзътрио. — Зимныя стѣбгы сѣ добры, нѣ пролѣзныгы гы нѣма никыкы, зачото 2 мѣсяци почти кынк дѣдѣ не бѣ кашадо, нѣ отъ еднѣ нѣдѣлѣ насамъ чысто хвалѣ да попрыска, нѣ отъ това (спорвалъ названіе на селянны) жѣвта ще закѣсѣтѣ 10-на днѣ.

Единъ нѣкой си Млччановъ отъ Пловдивъ като зема поводъ отъ това що бѣхмы съобщили нѣщо въ 26-й брой на Македоникъ за дѣвическото училище въ Туляжъ скѣсва млччаніе си и са обажда и той отъ по-горѣ-помензлѣтый знаменитъ градъ та ни разказва нѣкопъ незнамениты работы относительно до дѣвическото училище и учителскытъ въ той-зи градъ.

“Жалко е, казуба ти, да гледаме училищата ни на жито да отиват напред да ся клатят като тръст вътреш колеблемо. Но не трябва да отдаваме това на завиестъя отъ демона (както биями пъ казвали Б. Р.) Защото причината му е съвсемъ друж. . . .” Поевъ за да ни покаже коя е, той ни разсказа подробно що ся е случило съ посестримъжъ на Г-жа Антония, Г-жа Рада учителка въ Пловдивъ. Всичка тази дълга расправа не ни дава да разберемъ по друго отъ това че и въ Пловдивъ, въ той-зи за всичко друго привъренъ градъ, владѣло още безприхрибно отъиеніе на по-долното спрямо по-достойното. Тѣй въпримѣръ Българската община въ Пловдивъ оставила въ прѣзрѣніе една учителка която е систематически за званіето си учила и колго освѣтъ матерійтъ си языкъ знае и русскійтъ добръ и французскы говори доста и разбира още по ибщо и отъ нѣмскій и английскій языцы и прѣдпоче-ла въместо нѣкъ друго едно можие на 16 год. което не е излѣзвало отъ Пловдивъ и не ся е учило освѣтъ при сестрѣ си, пзученъ и тя въ Пловдивското гръцко училище и знала Българскы толковъ колкото знаахъ гръцкы Българскытѣ попове по селата дѣто четатъ още гръцкы.

По това косто прави туй оцѣненіе по-сѣ-
шно и прѣдпочтеніето по-грѣшно е самата му
причина, че то не е ставало по друго освѣтъ
по твърд дребнѣтъ отъзи задѣженія които
тая послѣдняя учителка правяла къмъ нѣкои
да имъ ся назира, споредъ тѣхното казаніе
за вѣщоко, сирѣчь дѣто ходяла на една да рѣ-
ши и да плете женѣтъ, на други да шіе тю-
тюневы кысін и маркы на кърпытъ, на други
пакъ да прави бѣлелы на дѣцата и на вси-
кытъ изобож, които пращатъ дѣцата си така
малкы въ училището не да ся учатъ не да ги
зальгва тя да не трѣсятъ майкытъ си: когато
на другаты учителкы услугитъ не были споредъ
тѣхното мнѣніе толкозь важны, понеже
нейната длъжностъ не была по другъ освѣтъ
да учи голымытъ момичета които и сами
разбиратъ, та нѣматъ нужедж отъ наглед-
ваніе, и дѣто ще ся каже че была и съ сеіж
и безъ сеіж.

Ако всички тѣзи мисли и оправдания и пос-
тавления на Българската община въ Пловдив
сж точно тѣй както ни сж съобщени, то не
каже че и тамъ още твърдъ ни е проста ра-
ботата. Намъ ни ся ще да ги нефтвѣмъ чакъ
толкови, или да ги отдадемъ и на по-друго
нѣщо косто намъ не е изѣстѣло, но въ вся-
кой случай неможемъ да кажемъ че неизвѣ-
стнѣтъ намъ дописникъ е до толкови невшѣ
въ работѣтъ или че говори по страсть; заш-
то при друго срѣщамъ въ писмото му съб-
дуяющѣ назидатели и много-знаменатели
за насъ думъ, колго прѣпоръчвамы на внима-
нѣго на всички наши съотечественици.

“Този случай, казва той, ясно показува, че причината дъто училищата ни аромат не е друго нищо по това че народът още не е разбрал както трябва ползката и потребността по-редовното образование и ся поада-

и съгосый кръгъ и му вървѣта п-
водъ ж. За това да не обвѣнчавамъ дѣло
вола, че той развалъ училищата ни, а да
гледамъ да дадемъ на народа да разумѣе
че на сегашното ерѣме не стига онова уче-
ніе съ което сме сл. помиривали до сега.

Ето думи злати, по които нашият народ,
капково разбира, и от това болко самъ на
себе си зло прави! Болко общини знаемъ ний
да страдаатъ отъ тъмни болѣсти!

На това отгоръ ний ся възползуваме отъ случаятъ да повѣстимъ че по послѣдния свѣдѣнія отъ Тульжъ ни доадохъ да разберемъ че колкото за дѣвическото училище тамъ нѣмадо никаквы прѣчки ни равнодушіе, во всячки были въодушевени съ най-добры чувства за успѣхътъ му и имать най-добрытъ расположеніа за поддръжаніето му. Това наистинѣ заравда и насъ като го чухмы, но радостта ни е все дѣрба до дѣто слушамы че мѣжкытъ имъ училища сѣ качыа каѣос по *ала-грека* и зло и олко по *ала-булгара*. До кога таквыя просты и нинатскы работы отъ насъ?

— Другъ единъ дописникъ нашъ отъ Пловдивъ дава ни вѣкомъ твърдъ утѣшителенъ свидѣніи за новото Българско за мощата училище въ този градъ и за достопамятното нахреніе на тукашката Българскъ община върху устройството на това училище. Да но бы даде Богъ да си обидеши всичко както е намысленно и прѣдприето и ний тогазы не само ще обнародуваме и ще похваляемъ по ще възражкопеленъ, а до тогазы ще помълчимъ да не бы вѣкоуа дѣтска да нѣмъ мине вѣкоу пѣтъ.

Ний-послѣ въ писмото на този нѣтъ сто-
тецъ-свѣтъ ний сръщамъ нѣколко думи
върху единъ съветъ другъ прѣметъ но за
който невидима зѣла да кажемъ пакѣтъ поне
дѣ думи. Понесе почитеніи нѣ стотече-
ственикъ, по свѣтъ убѣжденіи поше по фо-
нетическо начало на Българскій языкъ, рас-
прѣя нѣ за това и казува че *отъ него нѣ*
право не можилъ да намери и прилага още
че никога немолсе да съзерцува правдѣтъ
и истинѣтъ за единството. Ний ще му ка-
жемъ че почитамъ убѣжденіа му които и
сподѣлямы отчасти, но немолемъ да сподѣля-
мъ да кажемъ фанатизмъ му да не жър-
твува никогашъ правдѣтъ и истинѣтъ за е-
динството. *Правописаніето*, казуваше Венелинъ,
е свято писмо, въ колкото свято и да е ний
немолемъ да го вземемъ нито като догмати не-
парушимы, нито като неспрѣложны математи-
чески истинны та да го нежертвуваме на е-
динството, което е много по полезно отъ са-
мытъ правдѣ и истинѣ по тѣзи частъ; затуй
ний увѣщаваме драгитѣ си пріятель да не
бѣде до толковъ застоичивъ въ това си мнѣ-
ніе, но да пожертвува, както и ний тѣзи
правдѣ и истинѣ която не е толковъ спаси-
телна и води въ заблудженіе и въ безсходны
страпѣтици, тѣзи които имъ слѣдувать въ то-
зи пѣтъ. На нѣкой языкъ *правописаніето* не
е основано на правдѣ и на истинѣ, но е за-
хванато на догадки и прѣдположенія и всяко-
га е искорвано съсъ присѣдиненіето на едно
кое да е прѣбладивше мнѣніе; и ний ако за-
хатарѣтъ на единъ мнѣмъ правдѣ и истинѣ
ся отстранѣи отъ спасителното начало на
единството, друго нѣма да сторимъ освѣтъ да
ся близкамы въ бесполезны трудове. *Правопи-*
саніето не е наука, а языкътъ съ което да е
правописаніе все е сръдство за придобиваніе
на наукъ, слѣдователно дѣто ще ся бивамъ въ
бесполезны разискванія и прѣбирания по-до-
брѣ е да ся пріеме едно кое да е, което все
не ще е лишено отъ сътъсъ на правдѣ и
истинѣ, и да вървимъ напредѣ въ спасителнѣтъ
пѣтъ на единството.

— Сезенитъ отъ Чанакча прѣкупилъ за говедѣтъ си *муръ* отъ Инджекойлийцы, съ условіе тѣ исплатили като хванали за куруджія нѣкого си Хюсенаъ ага. Тука прѣди мѣсець той незна какво го доидѣло на гвѣдариѣ Стояна Жекова и улава да го бие, и отъ като го билъ добръ зацото говедаритъ продуматъ да ся жадува зацото да го бие толково та му строщилъ кокалитъ, той измъкна ножитъ и замахна да му сѣкне главата. Говедаритъ уплашенъ дръгнува ся и върхътъ на ножитъ досегналъ та му разсѣкалъ веждитъ и му докаралъ окоото лѣвако което и побѣждо, и ослабѣло. Говедаритъ огива да ся жадува за това на мѣстнитъ власти въ Чатаджа, но сѣдѣ като ся пената и засвидѣтелствува отъ Чанакчане Вълтаре и Кесенличане гтрци че момчето е имало очитѣ си здравы прѣди това, кадитъ рѣшилъ че ако до 40 деніе окоото на говедаритъ не прогледатъ то е иснатъ че си е билъ сѣпъ говедаритъ отъ напрѣдъ. И тѣй сѣдѣ 15 дена затворъ пушатъ Хюсена и сега си е той пакъ куруджія тѣй както и говедаритъ сѣпъ.

— Редактора на Арменский вѣстникъ *Варакап-Хавадист* осажда го полиціята на 20 дена затворъ и 15 лири глобъ, защото обнародува въ вѣстникъ си едно писмо противу едно частно лице. Подъ наказаніе тѣжже е и тойзи който е съобщилъ това писмо на вѣстникъ.— Нека помнятъ това нашитъ дописници и нека не искатъ да излагать и на съ себѣ сѣхъ пристрастия пѣтичото съобщени.

Прочитаны въ Византииъ:
 "Българскій вѣпросъ който отъ толкозъ
 години занимаваше В. Портъ и Вл. Черквъ, и
 за който толкозъ си говори и писа заподъ-
 ржаніе на правителствъ и привилегіи на всел-

дѣ исканія на онѣзи конто гонимъ отъ то-козъ години насамъ противникъ на правди-нытъ на вселенскій прѣстолъ.

Ридарскитъ *Неологос* като привежда въ стѣпонецъ си горнитъ редове на звѣнничитъ патриаршескитъ вѣстникъ пригата отъ себе си слѣдующето: "Това рѣшеніе ся очакваше, ко-гато дѣйствието на нашитъ ся ограничаваше въ растушки каквито сѣ тѣзи: *Така благоволѣ Богъ, и така стѣла по судьбѣ конто Богъ знае*."

Явно че *Неологос* сѣ тѣзи думи гадн па-триархитъ за дѣто не е зела по-други мѣр-ки за да прѣдвари едно неблагоприятно за грѣ-цкый народъ рѣшеніе на Българскій въпросъ, това само не може да разберемъ, като ка-кви мѣрки бы присѣвтувалъ той, и какво по-друго дѣйствиѣ бы прѣпоручилъ на патриар-хитъ. Да ли да искара топовы противу Бл-гаритъ и въпросъ имъ, или да обрѣжи вситъ грѣцы съсѣ соны та да ги пусне на врѣхъ Българитъ; въ такъвъ случай *Неологос* мы-слимъ, по пѣрвиплѣжъ си не бы ся забавилъ да имъ стане байрактаритъ и да ги поведе-къмъ съвършено истребленіе на Българитъ и на въпросъ имъ. И сѣмѣ оше *Неологос* въ пѣрвитъ си членъ да имъ гадн за незнамъ шо си, оше и да ги утѣрѣва че грѣцитъ ще по-чествуватъ правдинитъ ни, само да пригѣр-немъ сѣруженіето и сѣдиніето си съ тѣхъ.

Грѣцитъ журналисты като си държатъ за неправдинитъ правдини на вселенскій прѣ-столъ въ конто намѣрѣватъ здравинъ за инте-реситъ на своитъ народностъ, та не щѣтъ ни да знайтъ че издгаты на опасность едно дру-го по-скапо за тѣхъ. Нека е. Но за сѣтин-цытъ на това нѣмъ не ще бѣдемъ отвѣтствен-ны прѣдъ Историтъ. Нѣмъ си всякакъ стори-хмы дѣлжностъ и сега не ни остава освѣтъ да имъ выжмъ "и плевицкитъ ще изгорн, ала и мѣшкитъ добро нѣма да патятъ."

Колото за рѣшеніето на въпросъ нѣмъ знаеъ толкозъ само че, *кара* ся е дадо отъ правителството за рѣшеніето му и, че копіе отъ това ся е съобщило на грѣцкѣтъ патриар-хитъ, но нѣмамы тѣзи чѣсть до сега да ся сдобыемъ до подробности какъ ся е той рѣ-шилъ за да дадемъ по-точно свѣдѣніа на чи-тателитъ си. Слуховѣтъ конто сѣ стигили до насъ за тѣзи работъ, отъ една страна сѣмъ у-тѣшительны, защото утѣрѣватъ за едно колко-годъ нѣлно сполучіе, а другитъ сѣмъ наскрѣ-пительны, понеже прѣдставятъ рѣшеніето на въ-просъ тѣмъ недовѣрительное. Но нѣмъ не можемъ, основаваны на слухове само, нѣто едно да потвърдитъ нѣти другото да от-вържимъ, за туй остава да кажемъ мнѣніето си врѣху това конто видѣмъ проектитъ на рѣшеніето му; и то пакъ не своето частно мнѣніе да кажемъ по това на съотечественни-цытъ си споредъ както бы ся занвило то; поне-же тойзи въпросъ не е въпросъ на едно ча-стно лице или на едно сѣсловіе, но е въпросъ на цѣлый Българскій народъ, и е въпросъ кой-то ся касае до религіознитъ му свѣсть.

За сега тога само че кажемъ отъ себе си, че каквото и да е това рѣшеніе, то ще има тѣзи неопѣнимъ за насъ добринъ дѣто ще да-де единъ край на онова толкозъ годишно без-походно люденіе, лѣтаніе и чѣканіе за всичко отъ него само. Честитъ ще бѣдемъ ако вра-зумены отъ това обрѣнемъ вниманіето си на други по-дребни негли но по-положителны и по-сгодителны и краеносны въпросы, каквито сѣмъ отъ все сѣрдце постараваніето ни за обра-зованіето ни, нарежданіето на общинитъ ни, успѣхътъ на училищата ни, обработваніето на кпшкитъ ни, а нѣмъ вече изучаваніето на ду-ховенството ни и на нѣжнитъ полъ. Достой-ны майки и достойны свѣщенны сѣмъ два гла-вы тѣрделъ на конто може да стои неизбѣмо зданіето на народното ни сѣществованіе и бла-госѣстоініе.

Наредили бѣхмы горитъ тѣ редове конато прочетохмы въ двѣнитъ листъ на патриаршес-китъ органъ, Византисъ, слѣдующето при-бавленіе:

"Въ прѣидущитъ си листъ бѣхмы спомен-ли че Българскитъ въпросъ който отъ тол-кози години вече занимаваше В. Портъ и Вл. Черквъ рѣшава ся сега съгласно спорѣтъ изискванія на противникитъ. По спорѣдъ звѣнничитъ свѣдѣніа конто *зѣлмы* за тѣзи работъ, никакво рѣшеніе не издѣжнѣ на той-зи многозаплетенъ въпросъ (!) Извѣстното е тога че, освѣтъ панславистската пропаганда (!), конато отъ толкозъ години прѣсѣжда рѣшеніе-то му за себе си, напосѣдакъ е зѣла уа-стѣе и Іезуитската, тѣмъ що всяка една отъ тѣхъ прѣсѣжда рѣшеніето му спорѣдъ осо-беннитъ си интересъ (зѣръ грѣцитъ не тѣр-сятъ и не намиратъ интересъ въ нѣрѣшаваніе-то му. *Редъ*) Не по-малко пакъ извѣстнѣ е че колкото и да *желѣе* В. Портъ свѣршеніето на тойзи въпросъ, не може да пристѣпи къмъ едно свѣршено рѣшеніе безъ сѣзвѣзаніето на Вел. Христосъ черквъ, конато е работата за въпросъ който ся описи чисто до Все-ленскитъ патриархитъ, съгласно съ привито-гитъ издревно устанѣны нѣмъ отъ приспола-метнитъ прѣдшественны на Н. И. В. Султана."

Тѣзи думи на Византисъ, като че подтѣр-дѣватъ нѣкакъ прѣсѣжитъ между Грѣцитъ слу-хове, пѣрво че патриархитъ прѣстѣрѣлъ ужъ противъ правителственикъ проектъ за рѣше-ніето на въпросъ, и второ ужъ че въ изра-ботваніето на тойзи проектъ было участвува-ло нѣкое лице принадлежаще на католическѣтъ

положително за тѣзи слухове, но споменахмы ги за това да забѣлжитъ на сѣнародникитъ си особенно за послѣднитъ че не трѣба да го вѣрватъ, нѣто да си стрѣсятъ отъ него, и отъ други такъвъзъ каквито си позволяватъ да пле-щятъ тѣзи на конто рѣшаваніето на тойзи въ-просъ имъ не иде на гайдѣтъ. Панславизмъ, католичизмъ не сѣмъ освѣтъ поругити митризи задъ конто ся крѣйтъ недобѣстелнитъ наши противникы и заплюте само е достойнитъ от-говоръ на пискитъ имъ клеветы. Нѣмъ нѣто сѣмъ панслависты нѣто католици ще станемъ, какво-то и да стане, както и да ся рѣши въпросътъ или и да ся не рѣши.

Но Византисъ казува вече положително и званично че Вис. Портъ, колкото и да иска не може да го рѣши безъ сѣзвѣзаніето на Вел. Черквъ, а разумѣва ся че В. Черквъ никога не ще даде сѣзвѣзаніето си. Тогазъ какво ще правимъ ще пытатъ нѣкои. Нищо, ще кажемъ нѣмъ, понеже нѣостава вече друго нѣщо конто да ны обнадежда че Портата ще може да рѣ-ши тойзи въпросъ безъ сѣзвѣзаніето на па-триархитъ, тогазъ за насъ нѣостава освѣтъ да прѣстанемъ да досаждамы на Портѣтъ и слѣдъ толкозъ трудовѣ и хлопоты да сѣднемъ да си починемъ като дѣца слѣдъ уморѣтъ игрѣ и да чакамъ да дойде на патриархитъ кофѣтъ да си смилъ съ насъ и да позволи на Портѣтъ да ны избави отъ неправдытъ й.

Но това сѣмъ оше грѣцкы палаври, и нѣмъ мыслимъ че ще имамы случай да поговоримъ за тѣзи работъ повторомъ и по-надѣлго.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

Пруссія

— Сключаваніето на германскитъ Парламентъ стана на 20 юній. Въ словото си, Царѣтъ раз-ви слѣдствія на засѣданіето конто ся сключи, и частично одобрило на заемътъ, развитіето на мореплаваніето и доплѣваніето за браненіе на брѣговѣтъ подъ надзираніето на сѣтитъ прусскій дворъ. Царѣтъ споменава за законъ-скитъ изискваніа врѣхъ женитѣтъ, като до-плѣненіе на законитъ врѣхъ мѣстопрѣбываніе-то, унѣженіето на затворъ за дългове, и затварѣніето на банкы съ публичны игранія. Той споменава пощенскитъ трактаты, законъ-скитъ врѣхъ доменіето на войскитъ, както и за пла-чаніето на офицеритъ отъ Шлезвигъ-Хол-щайнскѣтъ войскѣ, правникитъ за мѣркитъ и тѣлѣжкитъ, точното распоряжаніе на данчи-тъ. Царѣтъ свѣршва като казва: "Азъ ви рас-пушамъ съ надѣждъ че трудовѣтъ ви ще си донесѣтъ плодътъ за насъ и за всѣмъ Гер-маніи, съ благословеніето на мирѣтъ."

— Доказано е че Пруссія, дѣлѣтъ отъ да ся доврѣва на миролюбивитъ утѣреніа на Франціи, зѣма всѣмътъ възможны мѣрки за да може да бѣде готова да отбѣсны едно французско нашествіе; и че Прусскитъ щѣли по-добѣтъ да прѣдпочетѣтъ единъ войнъ прѣзъ есенъ или даже прѣзъ зимъ, нежѣли пролѣтън войнъ.

Руссія

— Пишѣтъ отъ Севастополь до *Мессажѣ де Никомедъ* че трудовѣтъ за почистваніето на заливътъ въ този градъ прѣдсказѣтъ че ще да можѣтъ да ся свѣршатъ въ свѣршаніето на 1869. На 20 май извѣдѣхъ дѣлѣто на кора-бѣтъ *Святославъ* голѣмъ редовенъ корабъ. Отъ редѣтъ на корабѣтъ *Святославъ* оставѣтъ оше да ся вадѣтъ дѣлата на корабѣтъ: *Чезма, Ма-риѣ и Ростиславъ*, конто ще можѣтъ да ся из-вадѣтъ прѣзъ туй лѣто.

— По случай на голѣмѣтъ маневры (орѣ-жны упражненія), конто ще станѣтъ въ Рус-сіи, единъ частъ отъ войскѣтъ ся снабди съ ислѣсны пушкы. Надѣватъ ся идущата година останато отъ пешѣтъ войскѣтъ ще ся набави съ това орѣжіе.

— Извѣстѣтъ отъ Петербургъ че е вѣроятно што Контъ Блудовъ, министръ въ Дрезденъ, да може да ся наизвова за послѣдникъ въ Берлинъ.

— Поляшката емиграція не ся отказѣва отъ надѣждѣтъ си да може да постигне цѣлѣтъ си, сѣрѣчь възобновленіето на Полшѣ. Казѣтъ че князъ Чарторижскій поискалъ частно отъ князъ Наполеонъ, што този послѣднитъ да продѣлѣтъ расходѣтъ си до Галиціи, за да посѣ-буди народнитъ надѣжды. Князъ Наполеонъ у-бѣдилъ князъ Чарторижскѣго че едно подобно прѣдпріятіе ще е по-вѣрѣтелно отъ колкото по-надѣлго.

— Поляшката емиграція основава единъ новъ вѣстникъ въ Лондонъ "*Краковіецъ*." Освѣтъ този вѣстникъ емиграціята има и: "*Свободный гласъ*," въ Лондонъ; "*Независимость*," въ Цю-рихъ; "*Полшкый Народъ*" въ Женевѣ; "*Пол-ша*," въ Женевѣ; "*Гласъ на единъ поляшкый полъ*," въ Цюрихъ; "*Историческый показалецъ*," въ Парижъ, и на конецъ "*Сборникъ на дѣмо-кратическото поляшко дружество*," въ Же-невѣ. Тѣзи осемъ вѣстника сѣмъ за 3,000 е-мигранты. Въ Полшѣ има также осемъ вѣстника.

— Спорѣдъ парижскій *Прессъ*, данскитъ въ Петербургъ наследникъ слѣдува да ся състѣ-ава чѣсто съ князъ Горчакова, а по слѣдствіе-то на тѣзи състанѣтъ е станѣло разѣмненіето на много дипломатическы запискы между каби-нетитъ петербургскій и копенгагенскій.

К. Горчаковъ ся мѣжи всѣмъго да по напра-ви по утѣренны изискванія та на Даниѣ за да монаправи по дѣсно споразумѣніето между нѣмъ и Пруссіи.

Англія

въ Суецъ, или въ Бомбей, за да му стоѣтъ жѣланіето на Нейно В. че плѣнникътъ сынъ на почившиятъ царъ Теодора, който е сега подъ пазеніето на Іаніеровѣтъ гвардіи, трѣба да ся заведе въ Англіи.

— Страховѣтъ за едно нападеніе отъ стра-нѣ на америкаскитъ феніяни сѣрѣшо Канадѣ, не сѣмъ оше прѣтѣнали. Англіискы въоружены корабы ся промѣли въ Сѣвъ-Лоранъ, за да надзирѣватъ работѣтъ.

Австрія

— Генералъ Джохнъ, бывшій Виенскій военскій министръ, ся опрѣдѣли да направи ед-на расходѣкъ коло има за цѣлъ да пригѣла войска въ Бесѣиѣ и въ Моравіи. Той ще учи въ сѣщото пѣрѣе стратегическитъ точки на странѣтъ, и най-сгоднитъ за учрѣденіе на новы стражи. Генералъ Габленъ ще ся споразумѣе за тѣа съ генералъ Джохна.

— Посѣщеніето конто императорѣтъ и им-ператрицата австійскы пѣмѣхъ намѣреніе да направѣтъ на тюріерскитъ дворъ, сѣмъ изно-во отложило, сподѣ *Меморіалъ Диплома-тикъ*, по причинѣна недоброто тѣлесно рас-положеніе на императрицѣтъ.

Франція

— Пишѣтъ отъ Парижъ до *Едепандансъ Белжесъ*:

"Прилича му чѣмъко тѣмны облацы ся издгаты мѣжду Фанціи и Италиѣ. Днесъ узовихъ *Гадзеттъ ди Торино* конто обна-родѣва единъ ценъ сѣрѣшо французското правителство. Хвалѣхъ отъ сега да прѣдсказ-ватъ единъ войнъ бѣду двѣтъ страны и че естамйорскитъ офицеры французскы и итали-анскы нагледѣватъ оратно границѣтъ на двѣтъ страны до такавъ очѣкъ, като че войната е тѣрѣтъ близѣкъ. Тѣзъ новина ся дава като по-ложителна. Може да ся забѣлжитъ че импе-раторското правителство има за начало да е готово за всѣмъ. Да ся надѣвѣмы прочеъ че ако то е видѣло зануждно единъ войнъ, трѣба добѣтъ да ся е пригѣвило."

— Славнитъ бунтовникъ и германскій генералъ Г. Рустовъ, имѣлъ многобройны състанѣтъ съ маршалъ Ніца.

— Люксембургскитъ въпросъ не е оше рѣшенъ, спротивъ положителното потвърденіе дадено съ Г. де Мутіе на Г. де Лолѣе че Франція е чужда въ дѣл-женіето

— Изъ ново пакъ казва *Левантъ Херальдъ*, е живъ въпросъ за едъ значително движѣніе въ дипло-матическото французскъ тѣло, особенно въ Парижѣ.

Италія

— Италианското правителство зѣло строгы мѣрки за да противосто на скрѣпнитъ записванія за конто бѣше въросъ тѣзи послѣднитъ дни и на конто явната тѣлъ не може да бѣде другъ освѣтъ да сямъ ховѣтъ.

— Италианското правителство прави разно-видны постѣпки за да направи да му ся поз-ноди сключаваніето а единъ новъ заемъ отъ 200 милиона. Императорѣтъ (французскій) гле-да всѣмъ, што въ политическы сношенія да ся замѣстѣтъ сѣмъ ветѣтъ, между двѣтъ страны, прѣди всѣмъ, официалѣмъ оперѣціи. Касаю ся ужъ за вѣрѣ основанія и за рѣ-шительното пригѣлѣніе а септембriansкѣтъ конвенціи.

— Едно писмо отъ Римъ утѣрѣва че Гари-балдъ и неговитъ не ще прѣдпріемѣтъ нищо сѣрѣшо Папскитъ Властѣи до конато не обя-вятъ войнъ въ Германіи; о пушкѣлото шомъ грѣяни врѣхъ Рейнъ, напѣнѣта сѣрѣшо Римъ ще начитѣ. Извѣстѣтъ кѣже появленіето на Менотитъ Гарибалди врѣхъошѣнитъ на пап-скѣтъ земѣ.

Сърбія

Отъ свѣденія конто дѣга сѣмъ испратены отъ Сърбіи до по-глазныевропейскы вѣст-ники става явно че убивѣно на князъ Ми-ханѣла было прѣдопрѣдѣнѣ послужн като сигналъ на вѣстаніе пригодно широко и ко-ето имало сѣзаклетникитъ войска. Много членове отъ сенатъ ся издѣли и запрѣли.

До сѣгашнитъ придирѣваніе сѣмъ потвѣрди-ли че А. Карагеоріевичъ имѣлъ му сѣмъ пѣмѣли участіе въ това сѣзаклетіе, ся удрило че вѣстаніето шѣло да стане о не въ тѣхѣмъ полъжъ то поне въ тѣхѣмъ имъ сѣзаклетникитъ имѣли по-широки планове ко обѣмѣли вѣз-становленіето на единъ голѣмъ сѣрѣбскъ имперіи въ врѣдъ даже и на Австріи планове конато Карагеоріевичитъ не бы ли да осмѣе-ствѣтъ, поради положеніето и задѣжѣніята си къмъ Австріи. А негодѣното имъ проти-ву Князъ Микѣла было ужъ той былъ вѣл-залъ съ Угарцитъ въ сѣноіа не толкозъ благопріятны за величіето на бѣиѣмъ, тѣмъ како-тъ си го въображавили, и чѣмъ былъ мы-слятъ и дѣйствиѣтъ ужъ кѣмъ чѣмъ а не като Сърбанъ.

Въ сѣщитъ день на погребѣто на князѣтъ прагѣло ся въ Парижъ коммѣсъ да придружи цѣлѣнѣицѣ му Микѣла до Вѣдѣтъ. Много за-явленія ся показуватъ благонаѣмъ къмъ него, но остава пакъ да видѣмъ скучѣната кого ще избере за князъ. За сега по пѣмѣнитъ силъ ся виждѣтъ спокойны колкото слѣдствіята на сѣгашното състояніе на работъ, опровер-гаватъ оше и извѣстѣто за нааніе на ав-стріискѣ войска по сѣрѣбскитъ мѣцы.

— Онзи день въ четвѣртѣтъ вѣрѣта, обы-чайнитъ разѣселеніа и освѣтѣлѣтанѣмъ въ Парижѣтъ въ Вѣспорѣтъ по слѣдъ на еже-годишното праздуваніе на вѣскѣніето на прѣстолѣтъ на Н. И. В. Султана. Бѣбекъ и

— Казѣтъ че ТТ. Вис. Али паша и Фуѣлъ паша конто не бѣхъ никакъ добѣтъ распоз-нѣны къмъ Н. Вис. Мустафа Фазилъ паша, ся помѣрили тѣзъ седмица, по слѣдствіе, казѣтъ, на едно покѣпаніе съобщено на ТТ. Вис. отъ Н. Вис. Халимъ бей; и това помиреніе ся праздувало на Кандили и на Чамѣмѣмъ съ *яфѣты* и тѣржественны угощенія.

— *Бюллетенъ Ентернациональ* пише:

Едно писмо отъ Цариградъ ни извѣстѣтъ тѣрѣтъ близкото повѣкѣваніе на французскитъ послѣдникъ. Г. Бурѣ былъ прѣдизѣмѣлъ ди-пломатическы сплетны и причинѣлъ тѣрѣтъ жи-вы негодованія.

— Въ сѣрѣмъ вечерѣтъ Г. Бурѣ, Французскитъ послѣдникъ въ Цариградъ, и Сѣверъ *паша* трѣгнахъ за Варѣмъ за да отидѣтъ да посѣ-щѣтъ князъ Наполеона. Парѣловѣтъ *Прессъ Жеромъ*, който отъ нѣколко дни е пристѣгѣлъ въ пристанището ни, е сега на конѣ при *Долла-Багѣ*. Шомъ прѣме нѣколко депѣша отъ Варѣмъ конато да извѣстѣва че Н. В. князъ На-полеонъ е трѣгѣлъ отъ Букурѣщъ, и ще сто-пли за да отидѣ въ Варѣмъ да чѣка пристѣганіе-то на Князѣтъ въ този градъ и да го донесе въ Цариградъ.

— Новинитъ конто англіискитъ вапоръ *Ма-ратонъ* донесе, казѣтъ че парѣвитъ грѣцкѣмъ скороходѣтъ *Еносисъ* направилъ по другѣтъ седмицѣ даѣ новы отпущанія въ Критъ. Е-дното отъ тѣзи пущанія имало за цѣлъ прѣ-несаніето врѣхъ сѣвѣискитъ брѣгъ на май-оръ Мича, бывшій депутатитъ въ Кранди, и на 60 волентирѣ; стоварѣніето на това ма-ко отдѣленіе отъ волентирѣ ся извѣршило безъ никакво прѣпятствіе.

Спорѣдъ както пишѣтъ отъ Ханѣ до тука-шнитъ италианскій вѣстникъ дѣтъ на 27 прѣ-мѣмѣмѣмѣ, прѣзъ тѣхъ денѣ дѣвно собѣваніе сѣмъ станѣли въ областѣтъ Селинѣ и Апокоронъ. Генералѣтъ Мехмедъ Али паша, военскитъ у-правитѣль на Апокоронѣ, поискалъ да обѣмѣа положеніето Карѣ за да направи тамъ единъ блокѣмъ за това ся и ударилъ съ бунтов-никитъ подъ прѣдѣлѣтѣ конто на Костарѣ Вѣлудѣкъ, конто повечето побѣдѣваны обрѣмъ-хѣмъ ся на бѣгъ; но тутакъ си едно тѣло сѣвѣ-китѣ подъ прѣдѣлѣтѣ конто на Кошидакъ при-стѣгѣа нѣмъ на помощь и бойтъ захѣмѣа пакъ извоно и по-живо, тѣмъ що бунтовникитъ мо-гли да ся одѣржатъ на мѣстѣто Карѣ. Въ сѣ-щитъ день императорскитъ войскы ся опѣта-ли да прѣвземѣтъ Пирѣскъ на Селино; но прѣ-дпріятіето не сполучи като ся опрѣли бунтовни-цытъ подъ главѣтаритъ Крокѣмъ и Скалиѣмъ. Сѣмѣмѣмъ чѣсть имало и друго едно прѣдпрі-ятіе на Лазъ Мехмедъ паша за прѣвземаніето на сѣлата дѣмѣмъ и Кустогерѣко. Бунтовни-цытъ въ тойзи бой были прѣдѣмѣмѣмъ отъ гла-вѣтарѣ Крѣри. Пагубѣтъ и на двѣтъ страны въ всѣмъ тѣзи бытъцы ся набрѣтъ околѣ-стотина души. Болѣнитъ на бунтовникитъ бы-ли пѣмѣмъ съ ранены.

— Прочитамъ въ *Kurrie d'Orіана*:

Пишѣтъ ни отъ долній Дунай че единъ отъ пѣмъ дѣлѣмѣмъ агенты на централнитъ атинскій комитѣтъ, Спиро Левантинѣ, е въ тѣзи мѣмѣмъ въ Бранѣ. Нѣмъ казѣмъ по напѣрѣтъ че този чѣмѣмъ ся намирѣе съ А р к а и конато този вапоръ ся узѣмъ отъ морскѣтъ турскѣ гвардіи и послѣ побѣмѣа съ едно наравеніе. Спиро Левантинѣ ся проводи врѣхъ Дунавскитъ брѣгове за да тури атинскитъ комитѣтъ въ сношеніе съ бѣгарскѣ русекитъ комитѣтъ.

Нѣмѣмътъ корреспондентитъ ни утѣрѣва че чѣмѣмъ отъ този послѣднитъ комитѣтъ и глаѣмѣмътъ на по-столатъ изсѣмѣмъ куражѣ. Прѣмѣмътъ да вѣмѣмъ чѣмъ въ Българіи видѣ ся да е колкото за сега оставѣнъ или прѣмѣмътъ, и написанитъ хорѣ за тѣзи политико-разбойническѣ войнѣ, вымѣмъ сѣрѣшо главѣтарѣтъ си.

Бѣгарско-русекитъ комитѣтъ е принесенъ близо при бессѣмѣмѣмъ границѣ. Това измѣненіе подѣмѣмъ тѣ-зи конто чѣмѣмъ заповѣдъ за да налѣмѣмъ въ турскѣтъ земѣ, защото тѣмъ отдѣленіето отъ центрѣтъ на дѣло-то имѣмъ доказѣа че сѣмѣмѣмъ сѣрѣшо Турѣи планъ е, како и то казѣмъ, изостѣмъ ни измѣмъ.

Главѣмѣмъ грѣмѣмъ на комитѣтъ е да иска монѣмѣмъ по-мощъ отъ богѣмѣмътъ бѣмѣмъ и грѣмѣмъ конто живѣмѣмъ въ Русіи. Може бы, тѣмъ да е причинѣта конато то при-нуди да ся приближи близо до Русіи.

— Днесъ около пѣмѣмътъ князъ Наполеонъ прѣстѣмѣмъ въ Цариградъ съ вапорѣтъ *Прессъ-Жеромъ*. Н. Вис. трѣмѣмъ отъ Русчукъ вѣмѣмъ часть по 2 и половина, и пристѣмѣмъ въ Варѣмъ часть около 7 и половина.

ТЕЛЕГРАМЫ.

— Пѣмѣмъ, 23 юній. Лондѣмъ обѣмѣмъ едѣмъ *жѣмѣмъ* отъ князъ Александръ Кара-Георіевичъ който прѣмѣмъ сѣрѣшо новинѣмъ за съмѣмътието му въ *у-стѣмъ* на князъ Микѣла, и който казѣмъ че тѣмъ *жѣмѣмъ* сѣмъ распрѣмѣмъ съ цѣмъ да компромѣмѣмъ *жѣмѣмъ* та му.

— Бѣмѣмъ, 23 юній. Князъ Микѣла пристѣмѣмъ; той ся поздравѣмъ отъ вѣмѣмътъ и отъ разнѣмътъ сѣмѣмъ отъ гражданѣмъ. Подѣмъмъ като направи молитѣмъ си въ чер-кѣмътъ князѣтъ си отидѣ съ *жѣмѣмъ* на пѣмѣмътъ.

— Букурѣмъ, 24 юній. Князъ Наполеонъ въ вѣмѣмътъ сѣмъ сподѣмѣмъ си прѣмъ на границѣмъ отъ пѣмѣмътъ министрѣмъ Голѣско, въ Гурѣмъ отъ общѣмътъ по-мощъ Мѣмѣмътъ, и прѣмъ градѣмъ, отъ князъ Карѣмъ министрѣмъ и муниципалитѣмътъ.

— Бѣмѣмъ, 26 юній. Сѣмѣмъта конато ся отѣмѣмътъ покушѣніето на князъ Микѣла ся пѣмѣмъ дѣмѣмътъ който консулы прѣмѣмътъ вѣмѣмъ тѣмъ сѣмѣмъ прѣмѣмътъ вѣмѣмъ и вѣмѣмътъ съобщѣмъ на вѣмѣмътъ; а вѣмѣмътъ ся прѣмъ да прѣмѣмътъ. Трѣмѣмътъ обѣмѣмътъ ся появивѣмъ; обвинѣмѣмътъ имѣмъ доказѣа сѣмѣмътъ вѣмѣмъ на едно сѣмѣмътъ за въ полъжъ на Пѣмъ Кара-Ге-оріевича. Повечето отъ испѣмѣмътъ обвинѣмътъ ся неос-вѣмѣмъ работѣмъ.

— Лондонъ, 26 юній. Лордъ Стѣмѣмъ като отговѣмѣмъ Г. Грисѣмътъ, казѣмъ че Англіѣмъ нѣмѣмъ никакѣмъ нахѣмѣмъ да ся *жѣмъ* въ избѣмѣмътъ на сѣрѣмѣмътъ *жѣмѣмъ* ста-ла да ся *жѣмъ* въ избѣмѣмътъ на сѣрѣмѣмътъ *жѣмѣмъ* ста-ла да ся *жѣмъ* въ избѣмѣмътъ на сѣ